

de dor

Mariana Fulger

sta în zare
ehei cât sta
ai să răcești - mă gândeam
dă mâna, spunea
marea își umfla pieptul
și venea furioasă spre mal
toamnă, iarnă, primăvară, vară
treceau și veneau
cum bolizii pe bulevard
în drumurile împreună
vorbea uneori despre țărnițe fără săraci
se întindea apoi și căuta printre nori
cobora cu pieptul plin de senin
au spus e pentru veșnicii visători
noi însă eram umbre năuce
iar privirile și cuvintele noastre bilete mici de suflet
ca niște bucăți de revistă rotindu-se în ploi
și în care se vorbește despre eternități de ceruri de pace
și continente de pace, dreptate și poezie
cum aripile visătorului și zborul său
și ale unor gânduri care gândesc la rândul lor
în lumina lunii tremurată de vântul de septembrie
și mai departe în lumea de gânduri și zbor
și ale unor ochi și inimi ca niște zări de dor

—
Copyright Mariana Fulger